

Utmaning

Einar Håkansson

1906

Den hänsynslösa, energiska agitation, som vi bedrifva, ha väldigt stött de höga herrarne i detta landet, både dem, som direkt styra och dem, som ha fördel af det bestående...

Hvad vi gjort och hvad vi göra är dock från *vår* synpunkt icke så alltför mycket. Det är blott början till den propaganda, som skall komma att bedrifvas än kraftigare, än mera omfattande tills vårt slutliga mål är uppnådt: omöjliggörandet af militärväsendet. Hvad vi gjort, är blott förberedelserna, förpostfäktingarne. Vi ha utgifvit några broschyrer och ströblad, hållit några offentliga möten med föredrag och diskussion, och en och annan har vägrat fullgöra värnplikten. Men allt detta tillfredsställer oss långt ifrån. Som det närmaste målet ha vi *militärstrejken*, och det ha vi ännu icke uppnått. Men det skall snart ske, hoppas vi.

Det lilla vi gjort, har dock lyckats uppväcka de härskandes bekymmer och vrede, (hvilket synnerligen roar oss). Tidningspressen har hela våren gallskrikit i ilska och ångest öfver »den landsförrådiska agitationen», som vi har bedrifva, och - *naturligtvis!* - ropat på skärpta tryckfrihetslagar för att stäfja vår propaganda (hvilken uppmärksamhet smickrar oss.) Det har varit ett förfärligt väsen, patriotiska möten ha hållits, resolutioner mot oss ha fattats, och det hela har utmynnat i, att nu är man färdig med nya, skarpare lagbestämmelser i afsikt att »skydda de värnpliktiga mot inflytandet af den försvarsfientliga propagandan», och att stäfja denne senare. »Skydda de värnpliktige» etc...

Ack, hur kärleksfullt! Hvilken sublim fadersomsorg! Och hur skall »skyddandet» ske? Genom propaganda? Genom patriotiska och militärvänlig litteratur och föredrag i konkurrens med oss, - genom att »sätta propagandan emot propaganda»? Det vore att bekämpa oss med hederliga och förnuftiga medel.

Men nej! Det vore att tro alltför högt om dem, som sitta vid makten inom landet och med dem liktänkande och intresserade. Och icke ha vi gjort det håller. Åh nej, det medel, som de ämna använda för att skydda de stackars beväringarne mot otro, är att behandla dem som omyndiga barn, undandra dem läsningen af viss litteratur, förhindra dem besöka vissa möten - d. v. s. med våld beröfva de värnpliktiga de rättigheter och friheter som tillkomma landets öfriga medborgare, - samt naturligtvis såsom a och o: de antimilitaristiska agitatorernas bestraffande.

Ja, ty för alla människor med primitiva instinkter och råa begrepp är det bekvämare och mer tilltalande att slå sina vedersakare på käften än vederlägga dem! Och patrioter, militärvänner och borgarbrackor äro sådana människor.

De härskande tro sig genom strängare lagbestämmelser kunna stäfja vår antimilitaristiska propaganda. De dårarna! *aldrig, aldrig* skall det lyckas dem! Må de bygga sina dammar - vi skola nedbryta dem eller taga andra vägar för vår färd framåt. Må man komma med sina lagar! Följden blir endast den, att vi komma att föra vår propaganda på annat sätt. Vi äro inga dumhufvuden eller mesar; vi skola utfinna nya vägar, nya medel, uppsöka lagparagrafernas kryphål och genom vissa manövrar, som göra oss oåtkomliga för »rättvisan», kringgå lagbestämmelserna. Om så någon eller några tvingas af sin öfvertygelse att bryta med lagen, bli de fast. Än sedan? - deras luckor fyllas af andra.

Men den största taktikförändringen blir dock den, att vi komma att göra *hemlig* propaganda. Hitintills ha vi gjort propagandan öppet, men så snart myndigheterna tvinga oss därtill, komma vi att använda den motsatta taktiken. Det är tydligt.

De svenska myndigheterna, lika litet som andra länders, ha icke lärt, att idéer aldrig kunna undertryckas med våld. Näväl: vi skola gifva dem en läxa häruti. Dolda för myndigheternas ögon skola vi arbeta, hänsynslösare än någonsin. Från hemliga tryckerier skall det smugglas »förbjuden» litteratur öfver till våra kamrater i knektröjan. Vår muntliga agitation skall vara så listigt utförd, att man icke skall kunna nå oss.

Det har talats om »det underjordiska Ryssland». Ja, det kan också komma ett *underjordiskt Sverige*.

Må man komma med nya och strängare lagar mot oss! De skola icke nedslå vårt mod eller förlama våra möjligheter att handla. Vi äro beredda att föra kampen mot militarismen på annat sätt. När de nya lagarna träda i kraft, då är tiden inne att förändra taktik, då är tiden inne att påbörja det hemliga undermineringsarbetet!

De härskande vilja föra striden på annat sätt än hittills. Vi antaga utmaningen och äro beredda.

Den kamp, som det bestående samhällets väktare ämna föra mot oss blir lönlös. Ty visserligen äro vi en relativt liten skara, men vi äro fulla af stridslust och har ungdomens oböjliga energi. Ingenting komma de att vinna på vår bekostnad genom de föreslagna lagarne. Tvärtom blifva dessa goda åskådningsmaterial vid vår propaganda mot det bestående samhället.

Gode herrar och svenske män »däruppe», ministrar och riksdagsmän: oss krossar ni *aldrig!*

Men vi skola blifva ännu obehagligare för eder. Det lofva vi.

Det Anarkistiska Biblioteket

Einar Håkansson
Utmaning
1906

Tidningen Brand #2 1906

sv.anarchistlibraries.net